

พงศธร ดันอารีย์ 2550: การพัฒนาทางเท้าเพื่อส่งเสริมการสัญจรแบบไม่ใช้เครื่องยนต์ กรณีศึกษาพื้นที่โดยรอบสถานีรถไฟฟ้า บีทีเอส กรุงเทพมหานคร ปริญญานิพนธ์การวางผังเมืองและสภาพแวดล้อม มหาวิทยาลัย สาขาวิชาการวางผังเมืองและสภาพแวดล้อม ภาควิชาการวางผังเมืองและสภาพแวดล้อม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์ศราวุธ เปรมใจ, Doctorat 237 หน้า

วัฒนธรรมการใช้รถยนต์ของคนในกรุงเทพมหานคร ส่งผลให้สัดส่วนการใช้งานของทางเดินเท้าต่อพื้นที่ถนนลดลง การเดินเท้าเป็นไปด้วยความลำบาก ขาดความปลอดภัยในการใช้งาน เนื่องจากปัญหาสภาพทางเดินเท้าชำรุด ปัญหาหมาลวกะ ปัญหาเส้นทางเดินไม่ต่อเนื่องขาดการเชื่อมต่อกับระบบขนส่งมวลชนอย่างเป็นระบบ

วัตถุประสงค์หลักของงานวิจัย คือ นำเสนอวิธีการและกระบวนการที่จะนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของการสัญจรทางเท้าของประชาชนในแต่ละพื้นที่ โดยอาศัยการปรับปรุง พัฒนาพื้นที่ทางด้านกายภาพ สังคม และสภาพแวดล้อม เพื่อให้เกิดบรรยากาศในการรับรู้ที่น่าพึงพอใจเกิดเป็นรูปแบบของวัฒนธรรมในการเดินเท้า (pedestrian culture) บริเวณโดยรอบสถานีรถไฟฟ้า ทั้งนี้เพื่อลดปริมาณการใช้รถยนต์ เพื่อแก้ไขปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลงอันเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลต่อภาพรวมทางเศรษฐกิจของประเทศ

ขั้นตอนการศึกษาเริ่มจากการทบทวนวรรณกรรมควบคู่ไปกับการศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เข้าใจถึงสภาพปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาระบบการสัญจรทางเท้าที่ผ่านมาเพื่อนำไปใช้เสนอแนวทางในการพัฒนาที่มีความเหมาะสมกับบริบทของกรุงเทพฯ จากนั้นนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์มาตรวจสอบหาแนวโน้มความเป็นไปได้และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรับใช้กับความต้องการทางด้านพื้นที่ บนบาทวิถีของพื้นที่ศึกษากรุงเทพมหานคร

ผลจากการศึกษาพบว่านอกจากลักษณะทางกายภาพที่ได้มาตรฐานสากลแล้ว สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเดิน จะช่วยทำให้เกิดกิจกรรมที่ดึงดูดการใช้งานมาส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศที่ดี ซึ่งสามารถสร้างได้โดยอาศัยวิธีการต่างๆ กันตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ ที่มีความเฉพาะตัวแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้สามารถสรุปแนวทางหลักที่ใช้ได้โดยทั่วไปได้ว่า การจัดให้มีศูนย์รวมกิจกรรม(node) มีสภาพแวดล้อมที่ดี สร้างโอกาส และสร้างความเป็นไปได้ในการพบปะ พูดคุย กิจกรรมต่างๆ จะทำให้เกิด “ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม” (Social node) เป็นสิ่งที่จะขาดไม่ได้สำหรับเส้นทางเดินที่มีชีวิตชีวา (Livable Street) และ นำไปสู่การเพิ่มขึ้นของการสัญจรทางเท้า

Pongsathorn Tan-ariya 2007: Footpath Development for Encouraging Non-motorized Transportation: Case Study Areas around BTS Stations, Bangkok. Master of Urban and Environmental Planning, Major Field: Urban and Environmental Planning, Department of Urban and Environmental Planning. Thesis Advisor: Mr. Sarawut Preamechai, Doctorat 237 pages.

An automobile culture of people in Bangkok results in reducing of walking spaces on roads. Walking is difficult and unsafe due to deteriorated and disconnected footpaths, pollution and no systematic connection to efficient public transportation.

Main objective of this study is to encourage pedestrian culture for reducing of automobile usage which resolves the problem of petrol importation, the significant factor that effect to overall domestic economy. This study will propose the method which will lead to increasing of sidewalk usage by improving conditions of footpaths, developing physical areas, socialness and environment to bring about the satisfied perception of pedestrian culture model.

The first step of this study is repeating from literary works and concerned theories for understanding of problem conditions and impediments about the previous development of pedestrian system before present the new developing trend which appropriates for Bangkok manner. After that, to verify the possible tendency and concerned theories for adjusting the desire of footpath space in Bangkok areas.

The result of this study finds that not only the development of physical footpath for universal standard, but also having the creation of suitable environment can afford a walking by attractive activities which support a better atmosphere and operate with various techniques that are appropriate for different unique areas. Finally, the conclusion of this study is the proposal for activities center where has a good environment that can create a potential meeting or other activities and lead to establish a social association which is essential for activating the model of Livable Street and increase to pedestrian culture.